

editorial

LES MODIFICACIONS QUE NEGOCIEN EL PS I APC NECESSITEN TROBAR EL MÀXIM DE CONSENS AMB ELS AGENTS IMPLICATS I NO DEIXAR SENSE RESOLDRE CAP QÜESTIÓ CLAU PER GARANTIR UN MARC DURADOR I AVALAR EL TREBALL LEGISLATIU

Lleis sociolaborals

Les associacions de treballadors del país sostenen amb un argument demolidor les reiterades reivindicacions per a una millora de la regulació sociolaboral. S'acosten els dos anys des de l'aprovació del text de llibertat sindical i només es té constància de la constitució d'un sol comitè d'empresa, que fins i tot és qüestionat pel secretari general de la Unió Sindical d'Andorra (USdA) per com es va crear. Exposen com un gran inconvenient per a l'activitat sindical la nul·la protecció de què gaudeixen les persones que decideixen representar els companys i fer d'interlocutors amb l'empresa, i fins i tot ja s'ha denunciat algun cas de presumptes represàlies en el sector privat contra qui vol constituir un comitè. La negociació que mantenen el Partit Socialdemòcrata (PS) i Andorra pel Canvi (APC) per a una reforma en aquest àmbit sembla que està a prop de satisfer les demandes, ja que hi ha l'acord perquè un delegat no pugui ser acomiadat sense motiu greu. També es convergeix a regular el dret de vaga i els serveis mínims, i

LA DEMANDA
DE PROTEGIR
ELS DELEGATS
SINDICALS SEMBLA
QUE SE SATISFARÀ

es negocien aspectes com la reformulació de l'acomiadament lliure. Al marge de les fórmules que s'estabeixin i dels textos que puguin aprovar-se al Consell, queda clar que calien canvis, perquè la regulació iniciada pel Partit Liberal ha resultat poc efectiva. El que ha d'intentar la nova proposta és cercar el consens més enllà de les forces polítiques, tot i que comptar amb els punts de vista de tots els agents implicats i procurar trobar un punt d'equilibri entre els interessos de patronals i sindicats no resulta senzill. Una reforma consensuada i sense deixar-se cap qüestió clau ajuda a garantir un marc durador i és sinònim de bona feina legislativa.

Amb més i millors eines la responsabilitat de l'activitat sindical quedarà traspassada als mateixos assalariats. Tindran el repte de vèncer la manca de tradició en un país on els sindicats d'un cert pes s'han format en el sector públic, per la condició de funcionaris dels seus afiliats, i la irregularitat d'un mercat laboral amb molta mà d'obra que arriba amb l'objectiu de formar-ne part només temporalment.